
⁴² H.C. Rutgers, 'Prof. dr. F.W. Grosheide en het Nederlandsch Bijbelgenootschap', in: *Arcana revelata. Een bundel nieuw-testamentische studiën aangeboden aan prof. dr. F.W. Grosheide ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag* (Kampen 1951) 175.

⁴³ Rutgers, *Grosheide en het Bijbelgenootschap*, 175.

⁴⁴ Zie voor een aanvankelijk aarzeling: A. Noordt zij aan L.J. van Wijk, 28 september 1926: 'Het is blijkbaar uw bedoelen verschillende groepen te laten samenwerken. Uitstekend. Maar kies dan ook mensen, met wie een gereformeerde *kan* samenwerken en niet mensen, die iedere gelegenheid aangrijpen om hatelijkheden tegenover een gereformeerde te bedenken.' *Archief-Bijbelgenootschap*, nr. 309.

⁴⁵ Telkens in de geschiedenis van de Gereformeerde Kerken zijn er blijken van toenadering, de vele anti-ethische uitlatingen van gereformeerde zijde ten spijt. Over de verhouding tussen gereformeerden en ethischen in deze eeuw zal daarom steeds per persoon en per omstandigheid moeten worden gesproken. Reeds de verschillende opstelling jegens de ethischen van de gereformeerde exegeten illustreert deze noodzaak.

was gestart had hij tevergeefs het Nederlandsch Bijbelgenootschap om samenwerking verzocht. Het Bijbelgenootschap achtte het toen niet zijn taak zorg te dragen voor een nieuwe vertaling, maar concentreerde zich op zijn actuele kerntaak: het beschikbaar stellen van bijbels.

Van Veldhuizen, Grosheide en anderen waren desondanks aan het werk gegaan, en bepleitten ook regelmatig het belang van een nieuwe bijbelvertaling. Bovendien bevorderden diverse publicatierreeksen en vertaalprojecten de belangstelling voor een nieuwe vertaling. Langzamerhand werden ook binnen het Bijbelgenootschap de geesten rijp voor het inzicht, dat de passieve houding jegens een nieuwe bijbelvertaling beslist heroverweging verdiende. Op een bijeenkomst van het Bijbelgenootschap op 16 juni 1927 verdedigde Grosheide, sinds 1921 lid van het hoofdbestuur van het genootschap, het voorstel 'dat de algemene vergadering het hoofdbestuur machtige om zijn pogingen tot voorbereiding van een nieuwe bijbelvertaling voort te zetten en alle maatregelen te nemen, die kunnen strekken om het tot stand komen van de nieuwe vertaling te bevorderen'.⁴² De aanvaarding van dit voorstel betekende, dat nu actief gestreefd zou worden naar een nieuwe vertaling, die, in de woorden van de gereformeerde secretaris van het Bijbelgenootschap, dr. H.C. Rutgers (1880-1964), 'niet het stempel van een bepaalde richting of een bepaald persoon zou dragen'.⁴³ Er werd toen een commissie voor het Nieuwe Testament ingesteld, waarin naast Grosheide, Van Leeuwen en Van Veldhuizen de hoogleraren dr. D. Plooy, dr. H. Windisch en dr. J. Zwaan zitting hadden. Het neutrale karakter van dit vertaalproject was gewaarborgd door het Bijbelgenootschap als opdrachtgever, maar de commissie werd gekleurd door ethischen en gereformeerden. Als voorzitter van deze commissie en sinds 1939 tevens als voorzitter van het hoofdbestuur van het Bijbelgenootschap, heeft Grosheide een groot aandeel gehad in dit vertaalproject. Het resulteerde voor wat het Nieuwe Testament betreft in 1939 in de verschijning van een nieuwe vertaling onder auspiciën van het Bijbelgenootschap, in 1951 gevolgd door een nieuwe vertaling van de gehele bijbel.

Van gereformeerde zijde werd al dan niet aarzelend aan de nieuwe vertaling meegewerkt door Aalders, Van Gelderen, Grosheide en Noordt zij.⁴⁴ Met de ethischen werden via dit vertaalproject de banden weer aangehaald. Gereformeerden en ethischen zijn ook na de Doleantie, een uittocht van een deel van de gereformeerden uit de Hervormde Kerk, nooit geheel van elkaar vervreemd geraakt.⁴⁵ Maar hoe ambivalent men in gereformeerde kring tegenover de ethischen stond, bleek uit het feit dat Greijdanus en Ridderbos ontbraken in het team van vertalers van het Bijbelgenootschap. Ridderbos woonde begin 1927 wel een teamvergadering bij, maar